Jummal, kelle ette, rõmo tundes,
Minna mahhalangen silmili,
Sinno walges saan Sind ärratundma
Siis, kui surmust-tousen minnagi.

Seäl So armo oskan ärramoista
Mis on seädnud keik ning hoiab ka —
Wottan, rõmo nuttes, kulutada,
Et keik hästi olled teinud Sa.

Ello-ramatusse üllespandud,
Wastowoetud Sinno inglidest,
Pühhitsen ma siis mo pasa-pühha
Ja mo üllestousmist iggawest'.

Kidan Sinno heldust keigest jounst —
Waimus, tões Sind siis kummardan.
Ja mo ón So taewas on se lotus.
Et ma ikka õnsamaks weel saan.

---

## Das Grab ist tief und stille.

(Riama Saksa lauloramato 72ones laul.)

---

Wisil: Christus der ist ꝛc.

1. Kül haud on järsk ja tedda
On nähha raske meel,
Ta warjub ärra sedda,
Mis näggematta weel.

2. Ei rõmo heäled lange
Ta waikse maiasse,
Se leina-nut, mis kange,
On agga temmale.